

גיליון חודש אדר א' התשס"ח

שליחון

העיתון לבני השלוחים בארץ הקודש

הבית
עשירי
מאגזין חודשי

מיוחד!
ראיון החודש
פולע ברוד מדבר
על התחושות והגעגועים
עמ' 3

קוצ'ובמבה!
פינה לחיילי "קעמפ גן
ישראל - השלוחים הצעירים"
עמ' 7

הערט זיך איין קינדערלאך...

דבר המשפיע

בשבועות אלו קוראים אנו בפרשות השבוע על בניית המשכן ע"י משה ובני ישראל.

כידוע, המשכן היה בנוי מחומרים גשמיים משובחים ביותר, זהב, בדים יקרים, עצי שיטים ועוד.

כבר במאמר הראשון של הרבי - "באתי לגני" תשי"א - מזכיר הרבי את העניין, ולומד מזה הרבי הוראה צריך להפוך את "שקר" העולם ל"קרש" בשביל המקדש. כלומר, שלה' יש נחת מיוחד כשמתמשים דווקא עם חומרים מהעולם הזה ככלים לעניינים רוחניים.

מעניין שגם בשיחה האחרונה (לעת עתה) על פרשת תרומה ששמענו מהרבי, מסביר הרבי את העניין הזה: שבמשכן ובמקדש השתמשו דווקא בזהב שהוא המשובח שבמתכות, ומסמל את הגשמיות המזוקקת, ובמיוחד איתו פעלו בו עניינים רוחניים.

בשני המקומות הללו הרבי מדגיש עד כמה העניין הזה מרכזי וחשוב, בעל מסרים עכשוויים, ומלווה את כל מהלך החיים, כל אחד בדרגותיו הוא.

ההוראה מכך מדברת במיוחד אלינו, בהיותנו שלוחים. הרבי רוצה שדווקא ברחוב נפיץ יהדות, דווקא במקום בו האלוקות לא מורגשת בגלוי נלמד אנשים תורה.

ועל ידי זה נזכה לגאולה האמיתית והשלמה, ונתראה שוב עם הרבי. בקרוב ממש!

מזל טוב!

ליו"ר אגף הסניפים בצאגו"ח

הרה"ח נפתלי שיחי ליפסקר

לרגל חתונת בתו בשעטומ"צ

יה"ר שיזכו לבנין עדי עד

על יסודי התורה והחסידות.

מאחלים: השלוחים הצעירים

מזל טוב!

ברכות ואיחולים

למרכז קעמפ "גן ישראל
השלוחים הצעירים" - תשס"ז,

הרה"ת משה שיחי חזן

לרגל נישואיו בשעטומ"צ,

יהי רצון שיזכה לבנות בית נאמן
בישראל לח"ר כ"ק אדמו"ר נשי"ד.

מאחלים: השלוחים הצעירים

ראיון החודש

הפעם עם פולע ברוך יזום וייסד הקעמפ

לחיים, פולע.

לחיים ולברכה...

אמנם לא כולם יודעים, אבל אתה הוא זה שבעצם יזם וייסד את המעצמה האדירה הזו - "קעמפ השלוחים הצעירים". ספר לנו כיצד זה התחיל.

אה, איזו נוסטלגיה. כן... ישבנו שם כמה בחורים, ביניהם היה הת' לוי העכט - מי שלימים נהיה "משפיע הקעמפ" - והעלינו חוויות מקעמפ צעירי השלוחים תשנ"ז ותשנ"ח בו השתתפנו יחד.

תוך כדי שיחה עלתה השאלה: מדוע שלא יהיה קעמפ גם עכשיו לילדי השלוחים? הרעיון, שאז היה

נראה כפנטזיה גריידיא, קרם עור וגידים ולאחרי שיחת טלפון עם הר' נפתלי ליפסקר - שכאן המקום להודות לו על כל ההשקעה והעזרה ובעצם, על כך שהקעמפ הזה קיים - התחלנו לגלגל את העניין. את ההמשך כבר כולם יודעים...

ספר לנו על רגע השיא שלך. אני בטוח שיש לך כזה.

כן. כן. נכון. זה היה בקעמפ הראשון, ברגעים הראשונים של כינוס הפתיחה. כשהכרזתי

את המילים: "אני שמח להכריז על פתיחתו של הקעמפ הכי טוב בעולם לילדים הכי טובים בעולם..". לא יכולתי לעצור את הדמעות... הנה, זה קורה, החלום מתגשם. קעמפ לצעירי השלוחים.

הט"ש גב"ש... ידוע לנו שבעברך העשיר שימשת כמרכז במחנות קיץ אחרים. יש הבדלים בין ילדים רגילים לילדי שלוחים?

תשמע, כל הילדים טובים ונפלאים, אבל אני אספר סיפור או שניים, שמלמדים משהו.

בסוף הקעמפ הגיע למתחם המחנה הר' מוני אנדר מאגף הדוברות בצאגו"ח, יחד עם צלם מקצועי כדי להכין איזו שהיא כתבה טלוויזיונית. הוא קרא למס' ילדים, שלוחים צעירים, וכל אחד מהם סיפר סיפור מחיי השליחות. זה אביו בנה בנין חדש וזה שותף למלחמה על מקוה וכן הלאה והלאה. פשוט התרגשתי

לשמוע את הסיפורים של החיילים הללו השקועים בחיי השליחות ומסורים לרבי, והבנתי בתוך איזה מעגל הם חיים.

סיפור נוסף: פעם ישבתי עם אחד החיילים מצפון הארץ והוא סיפר לי שכל שבת הוא צועד עם אביו ארוכות לבריכה פרטית של אחד מתושבי העיר כדי לטבול במקוה, הן בקיץ והן בחורף.

את מסירות הנפש הזאת לרבי בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, לא תראה אצל אף אחד משאר הילדים האחרים בעולם! זה מה שהופך את אותם ילדים למיוחדים יותר ולמחונכים יותר וזה המניע שלנו לכל אורך הפעילות - לתת להם את המגיע להם!...

אתה היית מרכז בקעמפ. איך זה להרגיש "מלמעלה"?

האמת, כשאתה רואה בארוחת צהריים איזה מפקד יושב עם כמה חיילים, ואוכל יחד איתם, ומדבר בכיף, או בנסיעה באוטובוס מספר סיפור חסידי לחיילים, צוחק ונהנה אתם, יושב עם חיל בודד יד על הכתף ומשוחחים שיחת נפש לתוך הלילה... ללא ספק ישנה הרגשה של פספוס, החמצה, של.. "חבל".

אך יחד עם זאת, אני כן מנצל הזדמנויות שונות לתפוס ילד לשיחה אישית, לספר לקבוצת חיילים סיפור חסידי לפני השינה (לפני כיבוי אורות כמובן...) ובכל הזדמנות נוספת אני משתדל לתת ולתת ו..לתת!...

רגשת אותנו מאוד בדבריך, תודה רבה. שתיהן לך הצלחה רבה בהמשך הדרך.

גם לי היה תענוג רב לשוחח עמכם, הערתם אצלי את כל הרגשות מהקעמפ...

חיילים יקרים! אני נתקף כולי בגעגועים עזים אליכם... שתהיה הצלחה לכולנו, ויהי רצון שבזכות עבודת השליחות שלכם, צעירי השלוחים, נזכה לביאת משיח צדקנו בקרוב ממש!

מכתבים מקריית איילון

פרק א'

מאת: ס. הרשקוביץ

לבנצי בן-דודי היקר,

הפעם האחרונה שנפגשנו היתה בחתונה של דוד שלימי בכפר חב"ד לפני חודש. זה היה אחרי הרבה מאוד זמן שלא התראינו. אתה זוכר על מה דיברנו?... בטח. אתה חייב לזכור. מיד איך שהתחלנו לדבר, פתחת בוויכוח. טענת, שבגלל שאני גר בקריית איילון ולא כמוך בנחלת הר חב"ד, שזה ריכוז חב"די, לכן אני מפסיד הרבה דברים שיש לך ולילדים שדומים לך.

אחר כך גם אמרת שבגלל שאנחנו גרים ב"חור" - ככה הגדרת את זה! - לכן משעמם לי מאוד ואין לי מה לעשות עם עצמי. הדברים האלו די הרגיזו אותי, וכמעט שהתחלנו לריב. מזל שהזמר אמר ברמקול "כולם מוזמנים לרחבת הריקודים לקבל את פני החתן והכלה", ואז רקדנו שנינו בהתלהבות.

יותר מאוחר, בנסיעה הארוכה הביתה, חשבתי יותר על כל הדברים שאמרת, והגעתי למסקנה שאתה טועה, אבל אתה לא אשם בטעות שלך. יש לך פשוט בורות לגבי החיים בשליחות. בגלל שאף פעם לא היית במצב כזה אין לך מושג איך זה נראה וכמה שזה מיוחד.

אחרי שהגענו הביתה, ואחרי שעזרתי לאבא ולאמא להניח את כל הפיצקאלאך במיטות כשהם ישנים עוד מהנסיעה, ניגשתי לאבא שלי שהתיישב ליד השולחן בסלון ללמוד רמב"ם, וסיפרתי לו בקצרה את כל מה שאמרת לי.

אבא הקשיב לי בסבלנות רבה, ואז הוא אמר לי בפשטות: "למה שלא תכתוב לו על החיים שלנו כשלוחים כאן בקריית איילון?... אני בטוח שזה יעניין אותו מאוד, ובודאי אחרי שהוא יקרא בפירוט מלא את כל החוויות שלך, דעתו תשתנה ואולי אפילו הוא יקנא בך על זה שאתה בשליחות והוא לא"...

זה היה נשמע לי רעיון נחמד, אבל עדיין היססתי. "אני כבר ניסיתי להסביר לו את זה בחתונה והוא לא הבין!..." טענתי באוזני אבא (ואני מתנצל לפניך עכשיו על שככה דיברתי עליך לשון הרע...סולח?)

"זה לא דומה", הסביר לי אבא בסבלנות מרובה. "אינה דומה שמיעה לקריאה. כשהוא יתחיל לקרוא מכתבים מעניינים עם סיפורים מהשליחות שלנו, אז דעתו תשתנה לאט לאט אפילו מבלי שהוא ישים לב. אבל תוך כדי ויכוח שכל אחד מנסה להוכיח את צדקתו, לא פלא שהוא לא הסכים איתך".

אבא המשיך ללמוד את הרמב"ם, ואחרי כמה דקות הוא סיים ונשק לכריכת הספר. "תוכל להחזיר אותו לארון?" ביקש ממני, ואני הזדרזתי להניח את הספר במדף המתאים. אבא המשיך בדבריו: "בכלל בוויכוח אין אף פעם מנצחים. גם אני כשאני רוצה לשכנע יהודי להניח תפילין או לקיים מצוה אחרת - אני אף פעם לא נכנס איתו לויכוח. בוויכוח כל צד מתבצר בדעתו ואינו מוכן לרדת ממנה. לעומת זאת על ידי הסברה במאור פנים ובנעימות אפשר להגיע לתוצאות טובות בהרבה!..."

אז כמו שאתה יכול לראות לפי הדף שאתה מחזיק ביד, שבסוף שמעתי לעצתו של אבא. בעזרת ה' אני אכתוב לך כל חודש על החוויות שלנו כאן בשליחות, ויש לי הרבה מאוד מה לספר!...

תמסור ד"ש לכולם, ולהתראות במכתב הבא
בן דודך ברל'ה, קריית איילון

חיילים מספרים

ראיון עם החייל יוסי אקסלרוד שליח (צעיר) הרבי בעתלית.

מאת: נדב ק.

לפני 28 שנה, בשנת תש"מ בשבת לפני יו"ד שבט הרבי אמר שצריכים לדאוג שהילדים יתכוננו ליו"ד שבט. תספר לנו קצת על ההכנות שביצעת לקראת יו"ד שבט השנה?

השתתפתי בכל המבצעים שהיו בתלמוד תורה ובנוסף הוספתי בלימוד בתורה של הרבי בענייני גאולה ומשיח.

באותה התוועדות הרבי אמר למסור לילדים שיש להם רבי שמאוד אוהב ילדים (הרבי דיבר במפורש על הרבי הקודם אך ברור הוא שכן הוא גם הרבי שלנו שמאוד אוהב ילדים קטנים) כשאתה שומע כזה משפט כיצד אתה מרגיש?

זה ברור. אני פשוט מתחבר עוד יותר לרבי, ומרגיש בעוצמה חזקה יותר את הזכות להיות חסיד ושליח של הרבי, ואת הרצון להוסיף עוד ועוד כדי לעשות נחת רוח לרבי.

יוסי, אפשר לשאול איזה החלטה קבלת על עצמך לכבוד י' שבט?

כן. בשביל שאחרים יקבלו רעיונות. אני החלטתי לקיים את הוראת המשנה שהרבי הדגיש כל כך "עשה לך רב". יש לי "רב" עמו אני מתייעץ, משוחח, לומד. ממנו אני מקבל.

אני ממליץ לכל חבריי השלוחים הצעירים שטרם עשו זאת שיפעלו זאת בהקדם כי זוהי דרך מצוינת להתקדם בעבודת ה'.

תודה רבה יוסי, היה נעים לשוחח אתך, שתהיה לך ולכולנו הצלחה רבה ומופלגה.

תודה לכם, ושוניפגש בשבת צעירי השלוחים...

שלום יוסי!

שלום וברכה!

מה שלומך?

ברוך השם, מצוין.

נו, אתה מתגעגע לקעמפ?

איזו שאלה... בטח. אני מחכה בקוצר רוח לקיץ הבא.

עברנו לא מזמן את יו"ד שבט, היום שבו הרבי קיבל את הנשיאות. בתור ילד חסידי, שליח צעיר, מה פועל כן היום הזה?

יו"ד שבט זהו יום בו אני נעצר ונזכר מי אני ומה המטרות שלי. אני נזכר שזכיתי להיות ב"דור השביעי", הדור של הרבי, שזהו הדור האחרון לגלות והדור שיביא את הגאולה בפועל. זה התפקיד שלנו. כך גם הרבי אומר במאמר הראשון "באתי לגני" שהעבודה שלנו זה לגמור את המשכת עיקר השכינה בתחתונים ולהביא את הגאולה בפועל.

אני גם מרגיש זכות ואחריות מיוחדת בתור שליח של הרבי, שהרי העבודה הזאת של 'דור השביעי' שייכת במיוחד לשלוחים שמסרו את כל חייהם למטרה החשובה הזאת.

אני רוצה להוסיף בקשר לזה סיפור ששמעתי, שכאשר אחד מגדולי הרבנים בארץ ראה את המאמר 'באתי לגני' תשי"א התבטא שהרבי רוצה להיות מלך המשיח, כי הוא ראה איך שהרבי מדבר על העבודה של 'דור השביעי', הדור של הרבי, להביא את הגאולה בפועל.

השד"רים הצעירים

סיפור על רקע היסטורי

פרק ח'

תקציר הפרק הקודם:
פלוגת ההתיישבות
מנצחת במלחמה.

מאת: מ. הרשקוביץ

הייתה ניכרת בקולו. "הגנרל החדש הלא הוא הבחור הנעלה מוישה חזנסקי-הלפרינוב!"

הילדים כולם מתחו את צוארם כתרנגולים בסקרנות מרובה לראות את הדמות החדשה שעתידה להוביל אותם בשבילי ההתקשרות והחסידות, אך לא ראו מאומה. רק הגבוהים שביניהם יכלו לראות דמות נמוכת קומה אך נמרצת בעליל שפטעה בצעדים קשוחים למרכז ה'פודיום' - במת הקעמפ המפורסמת.

"איזה מפחיד..." לחש יוסל'ה, וזכה מיד למבט מצמית היישר מעיניו של הגנרל החדש. הוא השתתק בבהלה "הוא ממש כמו נפוליאון...!" חלפה המחשבה המזעזעת במוחו.

בשעת המשחקים כבר ידעו הבקאים שבין הילדים שזונדל סיפר להם בסודי-סודות ובתנאי שלא יספרו לאף אחד כי הגנרל החדש הגיע למעשה מבוכרה, ומכאן שמו 'הלפרינוב'. רק לאחר מכן עקרה משפחתו מבוכרה לליאדי ולחסידי חב"ד, והוסיפו את השם 'חזנסקי', ועוד כשם ראשון. עובדה זו רק הוסיפה להערכתם של הילדים והצוות לגנרל החדש.

הימים בקעמפ זרמו בהנאה רבה תחת פיקודו של הגנרל החדש שידע לשלב את המינון הנדרש בין קשיחות ודאגה לשלום הילדים, אך לא רבים היו הימים היפים. בשורה קשה הגיעה לשטח הקעמפ וקטעה את התוכנית בעודם באיבם...

המשך יבוא...

של הצרפתים. את האיגרת מסיים הרבי "...ואתם אל יירך לבבכם ואל תשימו לב להניצחונות הזמניות של השונא, כי הניצחון הגמור יהיה על צד מלך רוסיה". - זו ממש הבטחה גמורה!

"הרבי עצמו שלח את החסיד ר' משה מיזליש שהוא בקי בשפות רבות לרגל אצל הצרפתים ולהעביר ידיעות אל הרוסים. עד שפעם נכנס נפוליאון עצמו וראה אותו כותב לעצמו דברים. צעק עליו נפוליאון: "אתה מרגל!" ומיד הניח את ידו על ליבו של ר' משה לראות האם הוא נבהל, אך ר' משה כחסיד נאמן של רבינו קיים בעצמו "מוח שליט על הלב", וליבו לא דפק כלל. הוא אמר ברגיעה "אני בסך הכל מבצע עבור המפקדים שלך עבודות תרגום וכתובה..."

תוך כדי דיבור, הגיעו הילדים אל הקעמפ ומיהרו להניח את צרורותיהם בצריפיהם.

...

ראשית כל, ריכוז המרכזים את כל השד"צים ברחבה הגדולה לבשר את "בשורת השנה", כלשונו של מאתעס הג'ינג'י.

הוא כחכח בגרונו, גלגל בלשונו וברר את מילותיו ככרוז זונדל אורז במטבח. "שימו לב!..." הוא פתח. "אנחנו שמחים לבשר לכם על התמנות של מרכז-על חדש, לרגל נסיעתו של מרכז העל הקודם לחצר רבינו שליט"א. אני מציע שנקרא לו מהיום 'גנרל' על שם הדמות הגבוהה במחנה הצבא".

"עלה ויבוא..." התרגשות רבה

"כמה טוב לשוב הביתה", אמרו זה לזה השד"רים הצעירים, עת שבו לתחומי המחנה הרחבים, לחלק השני של הקעמפ. החורף העז שלט עדיין בכל תחומי רוסיה הלבנה, מן הים השחור ועד לים הכספי.

יוסל'ה היה מרוצה בעליל כשעברו ליד האגם. "אין לי ספק שרק בזכות הריגול שלי אצל פלוגת "ההתפעלות" הצלחנו לנצח במלחמה", טען באוזני ידידו שמריה שאול. "אני מרגיש ממש כמו ר' משה מיזליש שריגל אצל הצרפתים!"

"מה היה עם ר' משה מיזליש?" התעניין שמריה שאול. "לא שמעתי חדשות לאחרונה, וגם בבית שלי בפלך פולטובה בואכה פיענסק, לא הגיע דואר מזה כמה חודשים עקב סופות השלגים הכבדות".

"אל תצטער", ניחם אותו יוסל'ה בניעמו. "תמיד טוב לא לשמוע חדשות ולא להתעניין בפוליטיקה אלא להשקיע את הזמן בלימוד תורה ועבודת ה' יתברך בתפילה, כפי שמחנך אותנו אדוננו מורינו ורבינו רבי שניאור זלמן. ובכלל אינך צריך להצטער, כי אני אספר לך את כל מה שקרה עם ר' משה מיזליש".

שמריה שאול עשה אוזנו האחת כאפרכסת, ואילו בשנייה הוא הקשיב לציצי הציפורים שחאו כל העת מעל הילדים, כאילו מנסים לקלוט מעט דברי תורה וחסידות, ויוסל'ה החל לספר: "כידוע לך, שלח הרבי איגרת לכל החסידים ובה הוא קורא להם לעזור לחילות הקיסר הרוסי ולהכשיל את מאמצייהם

בומבה של קוצ'ובמבה

- הסיפור האמיתי -

סאת: ועלוועל ק

בקושי יכלו לזהות את עצמם. פאבל לפת בחזן האלקטרוני בשני ידיו והחל צועד נמרצות כשאתרוי משתרכת לה החבורה העליזה, וחיש מהרה מצאו את עצמם עולים לבמה לקול תרועות ההמון העולץ.

גררר... גררר... ניסה פאבל להפעיל את החזן, גרר... אך ללא הועיל. לפתע החל החזן לצרוח צרחות משונות שהחרישו את כל הנוכחים. תוך כדי הטיפול בבעיה החדשה עלו להם כצאן לטבח חיילי סירת 779 והסתדרו בזה אחר זה תחת ידו האיומה של ג'וואשינקע. פאבל סיים לטפל בתקלה ומגרוננו הערב של החזן פרצה שירת השפן הקטן כשבתוון מפוזר לו צ'אבי בתנועות מעוררות חמלה.

דא עקא שהמיקרופון לא היה אלא זרנוק מים עתיק יומין, ושתי טיפות מים שחדרו לתוך לועו הפעור של החזן דנו, ערפלו את חושיו חלקית בשל טעמו המיוחד של המשקה והנחו אותו לשיר את המילים "רץ בבוקר אל הגן...", ובעוד צ'אבי האומלל מנסה לשווא לטפס על העץ, מיהר פאבל להשבית את פעולת המכונה, שלאחר התנעה חוזרת שבה לתפקד כיאות, ואף עלה ונתעלה על עצמו, עד אשר אפילו הגרל שודע כבעל מרה שחורה נצפה רוקע ברגליו על הארץ, כשידיו אוחזות בכרסו המתפקעת, בניסיון נואש להישאר עומד על רגליו.

תכנית זו היוותה בסך הכל הפתיחה לעוד שרשרת שלמה של תכניות מוצלחות לא פחות, ועל כך תקראו בעז"ה בכתבה הבאה.

ךה... ענה לו רוזנברג כשבלוטה קטנה מעטרת את פדחתו. וכך לקול צלילים נעימים אלו קם לו צ'אבי (אבכם אזימוב) וזעק: איזה רעיון אדיר!... ככה גם נחסוך מוסיקת רקע במערכונים!... והחל לפזז ולקרקר במחול בוכרי לקול צלילי האורגנית האנושית...

...

"...ואז אמר לו הרבי: אתה יודע שיש קהילה יהודית בקוצ'ובמבה?" "במבה?" שמר'ל (זלמן וו.) אחז בבטנו המשתפכת בגלי שוסן "איפה יש במבה?... אני רעב!!!..." "לא... זה הרבי..." חזר ר' שניאור זלמן יששכר ג'ע'צ'ל (גצי) על הסיפור בסבלנות אין קץ "הרבי שאל את ר' משה קוטלארסקי ביחידות, האם ידוע לו על יהודים שחיים בעיר קוצ'ובמבה, ור' משה ענה לו שכן. אמר לו הרבי אם אתה יודע על זה אתה חייב לעזור להם", חברי הלהקה קפצו בבת אחת ממדרוניהם, מטושטשים משהו, וצעקו "כן... קוצ'ובמבה... זה יהיה השם של הלהקה..."

...

בחדרון הקטן של אנשי הצוות הבידורי נערכו ההכנות האחרונות להופעה. פאבל (זלמן וו.) הוציא מארזו שק גדוש בפרטי לבוש ישנים, והחל עורך (אי) התאמה ביניהם לבין הדמויות שניצבו בחדרו, זוג מכנסיים נושן בקוסר של שני מטר כיאה לבטנו הגדולה של פאבל הולבש לגופו של החזן האלקטרוני. ל ה ש ל מ ת ההופעה נקשרה לצווארו גרב ססגוני.

לא עברו אלא דקות אחדות, וחברי הלהקה

"דיי... תפסיק עם השירים המוזרים האלה!!!..." זעק בער'ל (ישראלק ל.) בקולי קולות אך יינה לא ממש התייחס והמשיך לזמר: "הקפן השטן סגר לשכוח הַדְלֵת, התמסֶכֶן הַצִּינֵן וְיִגְלֵ קבֵלֵת, פְּצֵה פְּצֵה לְלֵי, פְּצֵה פְּצֵה לְלֵי, פְּצֵה פְּצֵה לְלֵי, פְּצֵה פְּצֵה לְלֵי, פְּצֵה פְּצֵה לְלֵי..."

...

"אוווווו... חייבים למצוא פתרון לסירת 779, כל היום הם קודחים לנו בשכל, נמאס לי מהם..." רטן המפקד (קצין) לוי מקמל ברוגזה.

מיטב המוחות בצוות המפקדים עמל על רעיון מקורי כשלתע זינק ג'וואשינקע וראשו שיפשף את התקרה: "יש לי את הפיתרון הסופי! כל פעם כשיעשו בעיה כלשהי נעלה אותם לבמת תוכניות הערב, נושיב אותם על הארץ הפויי ראש ונחבוט להם זאפסות במוח. והעיקר: כל אחד יכריז בתורו: "דו...ךה...מי..." כל המדריכים הרעיו אחריו בשמחה וצחקו לעצמם צחוק משחרר...

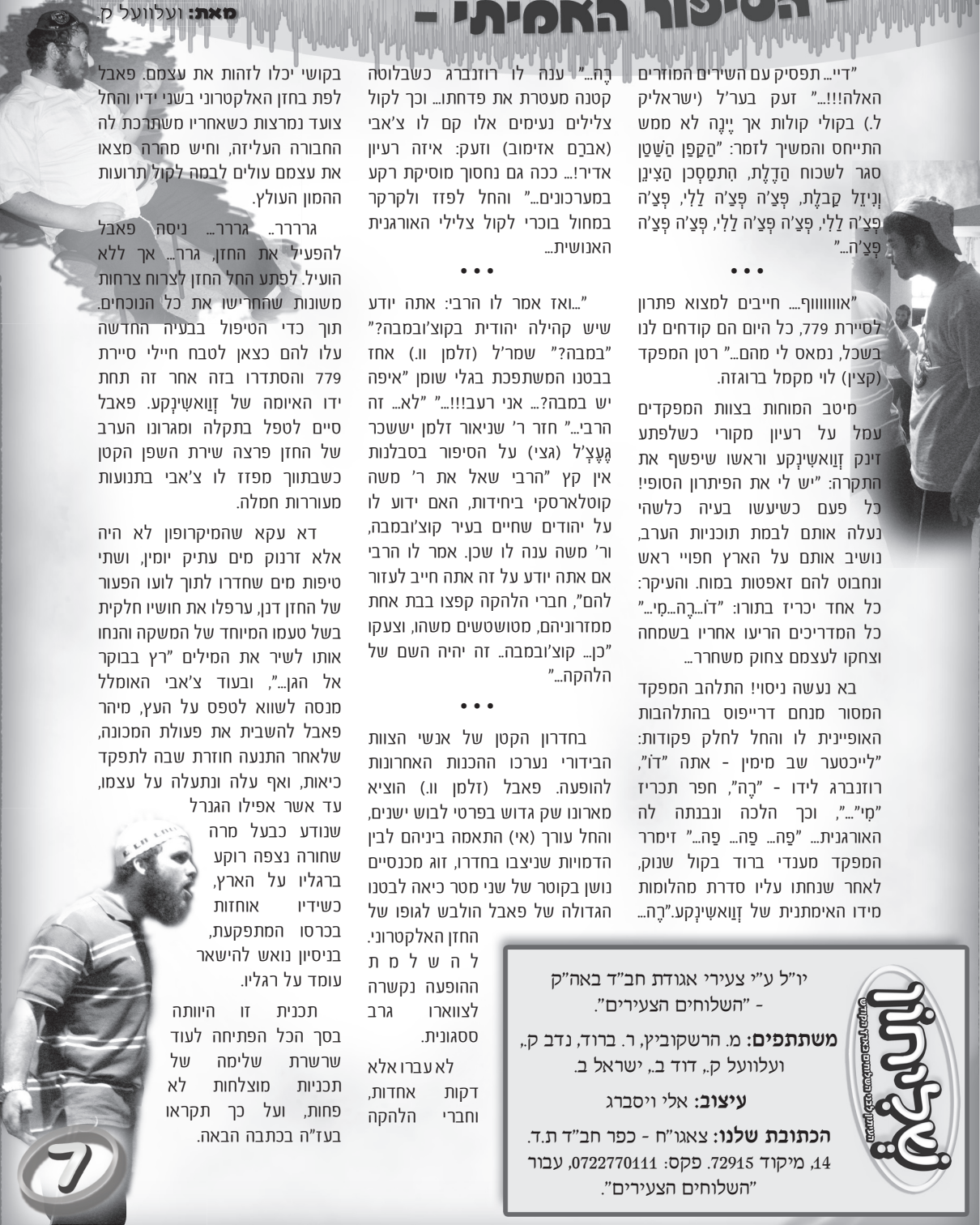
בא נעשה ניסוי! התלהב המפקד המסור מנחם דרייפוס בהתלהבות האופיינית לו והחל לחלק פקודות: "לייכטער שב מימין - אתה "דו", רוזנברג לידו - "ךה", חפר תכריז "מי...", וכך הלכה ונבנתה לה האורגנית... "פה... פה... פה..." זימרר המפקד מענדי ברוד בקול שנוק, לאחר שנחתו עליו סדרת מהלומות מידו האימתנית של ג'וואשינקע."ךה..."

יור"ע ע"י צעירי אגודת חב"ד באה"ק - "השלוחים הצעירים".

משתתפים: מ. הרשקוביץ, ר. ברוד, נדב ק., ועלוועל ק., דוד ב., ישראל ב.

עיצוב: אלי ויסברג

הכתובת שלנו: צאגו"ח - כפר חב"ד ת.ד. 14, מיקוד 72915. פקס: 0722770111, עבור "השלוחים הצעירים".

תמונות החודש

סראת סקעספ גן ישראל תס"ז

